

(Вечерње новости, 16.05.2009)

08.00

Полетети однекуд из Европе према Београду и проверити са капетаном да ли је заиста тачно да је Србија у Европи, а не негде између Ирака и Авганистана. Ако је тачно ово прво, смислити неки изговор зашто сам се ономад залагао за бомбардовање. Потом доручковати нешто раније, јер ће пут бити краћи но што сам мислио.

09.00 (или нешто касније, ако је Србија удаљенија)

Током приближавања Србији, проверити да ли је са обезбеђењем све у реду. Да ли је мојих 300 људи, који су дошли прошле недеље, набавило додатних 3.000 људи, колико ми је потребно да бих се осећао иоле безбедно? Проверити да ли је тачно да Србија ипак није блиска Ирану и Бин Ладену, па смањити обезбеђење за пријатељски проценат ако је земља пријатељска. Ако воле Уга Чавеса, Кастра, Путина или Кинезе вратити на старо, можда мало и повећати. Проверити да ли су улице, кровови и терасе куда ћу пролазити испражњене и уклоњено све што је опасно. Видети шта су то "саксија", "каца за купус" и "штрик за веш", ако је то нешто опасно, уклонити и то.

10.00

Слетети у Србију. Ако се из пилотске кабине током слетања чује арапски језик - везати појас чвршће, ставити нешто тврдо на главу (послужавник од доручка, акти ташна, стјуардеса) и сменити шефа обезбеђења. Ово последње такође извести веома брзо, јер после више неће бити могућности. Ако је слетање прошло ОК, јавити Бараку да не треба да наручује нови "Ер форс 2", а ни новог мене.

10.15

После потпуног престанка рада мотора изаћи из авиона и поздравити одбор за дочек. Ако ме чекају са сузама у очима и љубе ме у ципеле, на коленима - слетели смо грешком у Приштину. Ако су суздржано љубазни, са мешавином наде и страха у очима, то је онда Београд. Први који ме буде поздравио им је председник. Он ће допустити, можда,

да ме поздраве и остали. Обратити пажњу на човека са седом брадом и клинца са наочарима, то су им премијер и министар спољних послова. Ако их њихов председник не представи, не обраћати пажњу. Ако представи само овог с наочарима, не пружати руку. Не плашити се човека у униформи и са исуканим мачем. То им је део церемоније дочека. Скренути пажњу телохранитељима да не пуцају на њега.

11.15 (овде користити белешке које је дала Хилари)

"Почети разговоре, методом топло-хладно: шаргарепа је топла, штап је хладан. Нудити економску помоћ (у доларима, евро још не штампамо, мада није лоша идеја). Тражити Младића. Нудити помоћ. Тражити Хаџића. Нудити помоћ. Тражити улазак у НАТО. Нудити помоћ. Тражити признавање Косова. Нудити помоћ. Тражити дистанцирање од Русије. Нудити много више помоћи. Тражити дистанцирање од Додика (то је неки њихов, само у Босни). Нудити, само нудити. Тражити губљење интересовања, заувек, за север Косова. Нудити ново бомбардовање или помоћ, заједно."

Ако упали, захвалити се Хилари на овој белешци. Ако не упали, препустити да разговор води наш амбасадор овде, само му напоменути да буде још оштрији него обично. Ако оштрије може, уопште. Запамтити савете од ЦИА: не помињати Слободана Милошевића, сад су и његови у власти. Не помињати Тита, његова удовица тек треба да добије прву пензију. Не помињати цркву, објашњење односа ће трајати сатима. Не ћаскати са упадљиво љубазним министрима. Доста им је и оно што смо им до сад дали. Немамо пара. Одбити понуду за присуствовање почетку јавних радова или обилазак фабрике аутомобила, са образложењем да сам уморан и од америчке предизборне пропаганде, а камоли од туђе.

При крају разговора пронаћи оног њиховог министра који тврди да је почео крај економске кризе. Записати аргументацију и пренети нашим који се тиме баве. Можда човек није луд, него зна нешто што ми не знамо. Обићи њихову штампарију новца и видети да ли имају слободних капацитета за штампање додатних долара, јавити Хилари, апропо њене идеје. Ако капацитета нема, тражити још пара за оног Брајана Штајнхауера.

Ако остане слободног времена, примити понеку невладину организацију, од ових што их плаћамо. Водити рачуна која је НВО, сад они имају и оне које плаћају Руси. Посебна напомена: састати се са опозицијом, како нашом тако и руском, а и овим новима што се још размишљају. Свима дати наду. Послати неки поздрав привредницима, без посебног састанка.

17.00

Пише: Воја Жанетић
недеља, 17 мај 2009 15:45

Крај посете. Ући у авион. Ако су све прихватили, махати и слати пољупце са степеница. Ако су прихватили нешто, само махати. Ако нису прихватили ништа, не махати и спустити ролетну на прозору кад седнем на место.